

«Робота в комісіях мобілізує на добрі справи!»

стор. 2

Праздник-парадокс

Старый Новый год: история, традиции, обряды...

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ

12 січня 2011 р. Середа

№3 (8666)

Заснована 18 липня 1937 року

ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Шановні іменинники

Криворучко Юлія Олександрівна — начальник відділу доходів фінансового управління Харківської районної адміністрації

Бабаєв Володимир Миколайович — перший заступник голови Харківської облдержадміністрації;

Проценко Олександр Григорович — депутат Харківської районної ради;

Декалін Олексій Юрійович — депутат Харківської районної ради;

Свиридов Олександр Геральдович — в. о. директора КП «Водтехконтроль Харківського району»!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і наснаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

Если газета застряла...

Дорогие читатели! Мы еще раз от всей души поздравляем вас с новогодними праздниками! Еще какое-то время в наших домах будет держаться атмосфера волшебства и чувствоваться запах хвои и мандаринов...

...В ваших руках — очередной номер «Трибунки», и мы с удовольствием вносим в него праздничную нотку, потому что хотим, чтоб у вас было хорошее и доброе настроение. Со Старым Новым годом!

Спасибо вам за то, что вы подписались на нашу газету — ведь мы работаем для вас, и только от вас зависит, с каким настроением приходят на работу наши сотрудники. Только вы можете сделать так, чтобы журналисты писали с огоньком и юмором. Но даже серьезные материалы мы создаем с настроением, потому что знаем, что у нас неравнодушная и дружелюбная читательская аудитория — это вы, подписчики нашей газеты.

Однако в последнее время в редакцию стали поступать жалобы на то, что «Трибуна трудящихся» приходит не вовремя. Безусловно, обидно прочитать опубликованное друзьями поздравление с днем рождения, когда уже шампанское неделю назад выпито и бокалы спрятаны в сервант... Да и читать «новости», о которых все уже забыли, тоже не есть правильно. Поэтому, уважаемый читатель, если у вас возникла такая проблема, и наша газета регулярно опаздывает, убедительно просим вас связаться с редакцией «Трибуны трудящихся» по телефону, по электронной почте или письменно, обязательно указав Ф.И.О. подписчика и адрес доставки. Мы обязательно примем все меры, чтоб этого не повторилось. Надеемся, что служба доставки больше не будет преподносить нам такие неприятные сюрпризы, а «Трибунка» будет своевременным гостем в вашем доме.

Еще раз с праздниками, дорогие друзья! Мы любим вас, мы работаем для вас, мы верим в вас.

Редакция

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА: ТРИВОГИ І СПОДІВАННЯ

Останні місяці серед населення тільки й розмов про пенсійну реформу. Читачів нашої газети також дуже хвилює ця тема. Щоб трохи прояснити ситуацію, редакція звернулася із деякими запитаннями до начальника управління Пенсійного фонду України в Харківському районі Євгена Нелупа.

— Євгене Павловичу, які головні особливості пенсійної системи нашої країни після оприлюднення проекту пенсійної реформи?

— В Україні передбачене існування трирівневої пенсійної системи. Солідарна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування (1 рівень); накопичувальна система загальнообов'язкового пенсійного страхування (2 рівень); система недержавного пенсійного забезпечення (3 рівень). Стан діючої пенсійної системи потребує невідкладного реформування. З цією метою передбачається запровадити 2 рівень пенсійної системи — обов'язкову накопичувальну систему пенсійного страхування та збалансувати діючу солідарну пенсійну систему. Запровадження такої системи пенсійного страхування дасть змогу урізноманітнити джерела доходів майбутніх пенсіонерів і забезпечить більш високий рівень пенсій.

— З якої дати планується розпочати нарахування і виплату пенсій за новими правилами?

— Законопроектом передбачається введення 2-го рівня пенсійної системи в дію з початку 2011 року. Запровадження деяких норм здійснюватиметься поетапно.

— Скажіть, а чи не призведе упровадження пенсійної реформи до зниження добробуту пенсіонерів, адже зменшується або втрачається можливість одночасного одержання пенсії і зарплати?

— Законопроектом не передбачено будь-яких обмежень у виплаті пенсій працюючим пенсіонерам, за винятком новопризначених соціальних пенсій. Виплата трудових пенсій працюючим пенсіонерам буде здійснюватися в повному обсязі, незалежно від розміру отримуваної зарплати.

— Заробіток за скільки років треба буде брати тим, хто виходитиме на пенсію в 2011 році?

— Для обчислення пенсії враховуватиметься заробітна плата за весь період за даними персоніфікації. При цьому передбачається зберегти нині діючі правила «оптимізації» заробітку і навіть деяким чином розширити їх.

— Євгене Павловичу, чисельну армію вчителів, лікарів, працівників культури району хвилює питання нарахування пенсій у майбутньому саме для них. Чи передбачено тут якісь зміни і новації?

— На сьогоднішній день працівники бюджетної сфери (освітяни, медики, культпрацівники) мають право на призначення пенсії за вислугу років за наявності вислуги від 25 до 30 років, незалежно від віку. Але через низький рівень заробітних плат представники цих професій здебільшого продовжують працювати й після виходу на пенсію. Зважаючи на такі обставини, передбачається підвищити престижність роботи працівників бюджетної сфери шляхом виплати їм одноразової грошової допомоги при виході на пенсію у розмірі 10 призначених місячних пенсій. Запропоновані зміни жодним чином не стосуються вже призначених пенсій.

Крім того, законопроектом збережено право на пенсію за вислугу років, тобто за наявності 25 років спеціального стажу призначається пенсія незалежно від віку.

— І, нарешті, дозвольте поставити, так би мовити, найболючіше запитання для людей передпенсійного віку: як пропонується вирішувати проблему пенсійного віку (окремо для жінок і окремо — для чоловіків)?

— Програмою економічних реформ України на 2010—2014 роки передбачено, зокрема, що пенсійний вік для жінок і для чоловіків має бути вирівняно (поступово додаватиметься 0,5 року за рік протягом 10 років). Відповідно передбачається поетапне підвищення пенсійного віку для жінок з 55 до 60 років.

Слід зазначити, що головним аргументом проти підняття пенсійного віку в Україні зазвичай називають низьку тривалість життя. В той же час, як показують наукові дослідження, очікувана тривалість життя для чоловіків в Україні при досягненні 60 років становить 14 років, що наближається до показників інших країн. Для жінок же при досягненні 55 років тривалість життя становить 25 років, що є чи не найвищим показником серед інших країн (Великобританія — 23 роки, Італія — 24,9 років, Німеччина — 20,9 років, Словаччина — 18 років, Угорщина — 20 років).

Попри усі складнощі і дискусійні моменти, слід зазначити, що пенсійна реформа покликана, перш за все, поліпшити соціальний захист пенсіонерів, забезпечити у майбутньому високі стандарти життя.

— Щиро вдячний вам за відверті відповіді на запитання й детальні роз'яснення.

Василь ЧИГРИН

До речі

Сьогодні у Харкові проводиться нарада трьох областей — Харківської, Полтавської та Сумської з обговорення пенсійної реформи, в якій бере участь голова Пенсійного фонду України Борис Зайчук.

■ *Життя громад*

Гарні слова — аванс на майбутнє

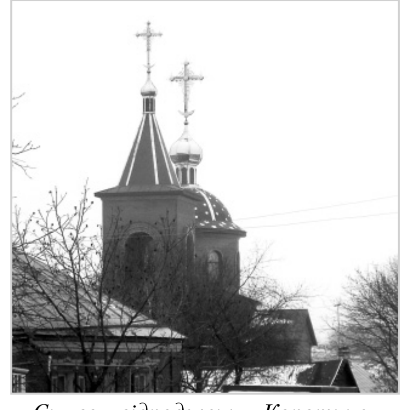
На останніх виборах до місцевих рад у Коротичі Анатолій Прудкий значно випередив своїх суперників. Це сталося не випадково, адже Анатолія Володимировича добре знають коротичани за його чесність, порядність, наполегливість і намагання якомога більше зробити для своїх земляків. Навіть ще задовго до обрання на посаду селищного голови Прудкий дуже багато зробив для рідного населеного пункту. Про це говорить і міні-опитування, яке наш кореспондент провів нещодавно у Коротичі.

Адміністративно-громадський центр селища

Валентина Скворцова, пенсіонерка:

— Я без сумніву віддала свій голос за Анатолія Прудкого, бо знаю його давно. Він є прикладом не лише успішної особистості, яка досягла в своєму житті певних висот, але й представник тієї когорти людей, які намагаються зробити щось добре для ближнього, прийти на допомогу в будь-який момент і, не жаліючи сил та особистого часу, довести справу до кінця. Завдяки його зусиллям та значній фінансовій допомозі у Коротичі вдалося збудувати чудовий храм Пресвятої Покрови, новий меморіальний комплекс загиблим воїнам та інше. Я вважаю, що на посаді селищного голови Прудкому ще багато вдасться зробити добрих справ. А ми всі будемо допомагати йому в цьому.

Символ відродження Коротича — Покровський храм

Світлана Овсієнко, заступнк голови Жіночої ради:

— Анатолій Володимирович — це справжній господар, яких давно не було в нашому селищі. Він цікавиться практично найдрібнішими проблемами повсякденного життя селища і всієї громади. Взяти хоча б останній приклад, коли під час снігопаду занесло вулиці Коротича. Прудкий організував оперативну розчистку доріг від снігу й посипання піском слизьких ділянок. Я давно живу в Коротичі, а подібного тут ніколи не бачила...

Антоніна Сиротенко, директор ліцею:

— Прудкий дуже багато допомагає нашому навчальному закладу. Це й різноманітні ремонтні роботи, й відновлення комунікацій. Під час нещодавньої аварії каналізаційної системи ліцею селищний голова, засукавши рукава, практично кілька днів разом з ремонтниками усував неполадки. Він обіцяє обладнати новий селищний стадіон, посприяти винесенню трансформаторної будки з подвір'я школи, яка може становити небезпеку для дітей, тощо.

Коментар

Анатолій Прудкий, Коротичанський селищний голова:

— Я щиро вдячний своїм землякам за високу довіру, яку вони мені виявили, обравши селищним головою. Всі повинні розуміти, що голова — це наймана громадою особа, якій виборці довірили чесно, прозоро і головне — ефективно здійснювати управління власністю (землею, водоймищами, будівлями та іншим), а також забезпечити прибирання та очищення доріг від снігу, прибирання сміття, проведення вуличного освітлення, утримання в належному стані доріг, водо- і теплопостачання, догляд за станом дошкільних та шкільних закладів тощо. Саме цим я наполегливо займаюся і буду робити це надалі.

Василь ЧИГРИН, фото автора

Степан Михальченко: «РОБОТА В КОМІСІЯХ МОБІЛІЗОВУЄ НА ДОБРІ СПРАВИ!»

Василь ЧИГРИН, фото автора

■ *Депутатські будні*

Серед новообраних депутатів Харківської районної ради є такі, що працюють вже не першу каденцію. Один із них Степан Михальченко — доктор сільськогосподарських наук, завідувач лабораторією живлення жуйних тварин Інституту тваринництва УААН. Кореспондент «Трибуни трудящих» нещодавно зустрівся з ним і поспілкувався на актуальні теми повсякденного життя Передмістя.

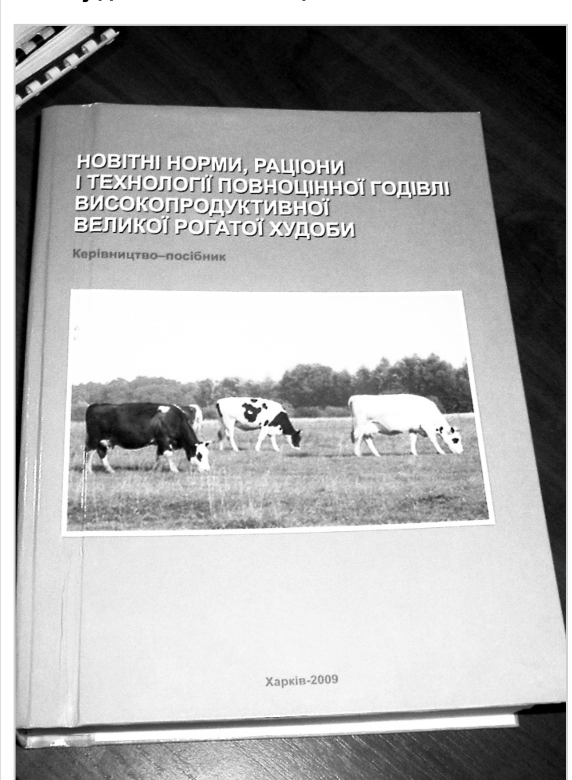

Степан Михальченко

— Степане Адамовичу, по-перше, щиро вітаю з тим, що виборці знову вам довірили представляти свої інтереси в районній раді. В наш складний, неоднозначний час до органів місцевого самоврядування переобирають не кожного.

— Вдячний за вітання і хочу зазначити, що депутатська робота для мене — це дійсно важливий обов'язок, бо я завжди звик бути в гущі людей, допомагати їм у скрутну хвилину, вирішувати найскладніші проблеми сьогодення. Життя зараз дуже складне, і людям на місцях потрібна підтримка, конкретна домомога, роз'яснення заплутаних законодавчих норм, навіть проста консультативна чи моральна підтримка...

— Знаю, що крім активної роботи в постійних комісіях районної ради, ви проводите колосальну діяльність на місцях.

Сигнальний екземпляр керівництва-посібника «Новітні норми, раціони і технології повноцінної годівлі високопродуктивної великої рогатої худоби»

— У моїй депутатській приймальні в Інституті тваринництва ніколи не зачиняються двері, бо в мене немає чітко визначених днів і годин прийому громадян. Двері кабінету відчинені завжди, і люди можуть завітати до мене в будь-який час. За роки мого депутатства на прийомі побували тисячі мешканців Кулиничів, Харкова, Кутузівки, Елітного, Фрунзе, багатьох інших населених пунктів району, яким я допомагав вирішувати земельні й майнові питання, екологічні проблеми, юридичні й правові складнощі. У цьому кабінеті було також безліч представників громадських організацій, активістів природоохоронного руху, лідерів недержавних громадських структур. З ними проводилися численні «круглі столи» й засідання з найрізноманітніших питань життя нашого району. Я можу показати десятки, навіть сотні документів, які підтверджують ефективність і корисність постійних депутатських комісій, у яких я працював.

— При нинішньому складі депутатів районної ради особисто ви до якої постійної комісії входите?

— Минулої каденції, як відомо, я входив до постійної депутатської комісії, яка займалася земельними питаннями. В нинішньому складі Харківської районної ради я є членом Постійної комісії з питань регламенту, депутатської діяльності, місцевого самоврядування, законності та зв'язків з об'єднаннями громадян. Назва, можливо, дещо складна, але суть і обсяги роботи, що охоплюється цією комісією, надзвичайно значущі. Мені особисто не звикати до будь-якої складної роботи, оскільки маю за плечима величезний досвід роботи і фахові можливості. Хочу додати, що робота в будь-якій постійній комісії районної ради мобілізує депутатів на корисні, добрі справи.

— Степане Адамовичу, у складі депутатського корпусу райради нового скликання ви, без перебільшення, найтитулованіший вчений, відомий на всю Україну науковець, провідний теоретик і практик вітчизняної сільськогосподарської науки. Розкажіть трохи про свою сьогоднішню наукову діяльність.

— В Інституті тваринництва УААН я працюю вже понад 26 років. З ним пов'язані найяскравіші моменти мого життя і наукової діяльності. Саме тут я готував і захистив свою докторську дисертацію на тему: «Особливості й закономірності формування м'ясної продуктивності бичків молочних і комбінованих порід». Нещодавно, разом зі своїми колегами з УААН та нашого інституту, ми завершили багатомісячну наукову працю в галузі тваринництва — керівництво-посібник «Новітні норми, раціони і технології повноцінної годівлі високопродуктивної великої рогатої худоби». Це фундаментальна робота на 1012 сторінок і вагою близько 3 кілограмів, призначена для спеціалістів в галузі тваринництва, викладачів профільних вузів, директорів крупних тваринницьких комплексів тощо, для усіх, хто цікавиться розведенням високопродуктивних корів та бичків і мріє про надвисокі надої молока, що можуть сягати 7–9 тисяч літрів на рік від однієї корови. Вже вийшов сигнальний екземпляр цієї книги, загальний тираж якої буде усього лише 50 екземплярів.

— Скажіть, будь-ласка, а як живеться вашому славетному Інституту тваринництва? Економічні негаразди не вплинули на його потенціал і актуальність наукових розробок?

— На щастя, ми стійко переносимо усі кризові явища і донині лишаємося провідним профільним закладом в Україні. Більше того, у рамках діяльності під егідою Української академії аграрних наук наш інститут став координатором науково-технічної програми «Розробка та наукове обгрунтування і практична оцінка норм, технологій виробництва кормів і годівлі тварин» усіх профільних наукових інститутів та вищих освітніх навчальних закладів країни. Це не лише визнання багаторічних заслуг Інституту тваринництва, а ще й надзвичайно велика відповідальність перед вітчизняною наукою.

— Степане Адамовичу, я дуже вдячний вам за це інтерв'ю і від імені нашої газети бажаю натхнення в науковій діяльності та успіхів у депутатській роботі.

Виктория СТЕПКОВА

СТАРЕЙШИЙ ХРАМ ОБРЕЛ ГОЛОС

■ Наш край

Накануне Нового года и Рождества в песочинском Свято-Васильевском храме были установлены куранты. Теперь каждые полчаса над просторами Песочина звучит прекрасная мелодия.

Песочинский Свято-Васильевский храм по праву считается архитектурной жемчужиной Харьковского района. Это — один из старейших каменных храмов не только в нашем районе, но и на Слобожанщине. Построенный в 30-х годах XIX века, он, если так можно выразиться, совершенно не выглядит на свои годы.

Однажды мне довелось побеседовать с британской художницей украинского происхождения, которая занималась изучением архитектуры Слобожанщины. Я показала ей фотографии Свято-Васильевского храма и назвала дату постройки. Моя собеседница была искренне удивлена.

— Наверное, жители Песочина очень хорошо ухаживают за своей церковью, если она так сохранилась, — заметила она.

Художница действительно не ошиблась в своем предположении.

Храмовые куранты — большая редкость, особенно для сельской церкви. Сравнительно недавно делать куранты стали и в Украине. Когда об этом узнал отец Леонид, настоятель Свято-Васильевского храма, установка курантов в храме стала его самой большой мечтой.

Однажды он поделился этими мыслями с президентом АОЗТ «КДСК» Эмилем Тер-Степаняном. Эмиль Шаваршович пообещал помочь храму. И вот накануне Нового года в Песочине впервые раздались звуки курантов.

Каждые полчаса над куполом Свято-Васильевского храма звучит мелодия. Работа курантов управляется специальной компьютерной программой. Высокоточный механизм функционирует настолько надежно, что по курантам можно сверять часы. Более того, механизму курантов не страшны даже перебои в электроснабжении — в этом жители поселка смогли убедиться, когда в результате аварии несколько зданий оказались без электричества.

Мы спросили у Эмиля Тер-Степаняна, в какую сумму обошлось приобретение курантов для Песочинского храма.

— Для приобретения курантов было перечислено порядка 33 тыс. грн., но они пошли действительно на благое дело. Наше предприятие помогало и продолжает помогать не только песочинскому Свято-Васильевскому храму, но и другим храмам Харьковской епархии, — сказал он.

Ну, а жители Харьковского района могут гордиться тем, что один из старейших и известнейших наших храмов обрел свой неповторимый голос.

ПРАЗДНИК-ПАРАДОКС

■ Традиции

Ольга ПОПОВА

Есть в нашем календаре замечательный праздник со смешным и противоречивым названием — Старый Новый год. Отмечается он в тех странах, где православная церковь продолжает пользоваться юлианским календарем. На зависть и удивление всему остальному свету, у нас два настоящих Новых года, ура!

Ну, а поскольку праздник парадоксальный, то и обычаи, связанные с ним, тоже благополучно перемешались — языческие традиции и христианские обряды, современные новогодние «фишки»: шампанское, огни елки и фейерверков — все это придает Старому Новому году особое очарование. А если учесть, что в разгаре святочные гуляния...

Если на Сочельник (6 января) готовят Богатую кутью, то на Меланки (13 января) — Щедрую кутью, которую заправляли смальцем. Именно поэтому этот вечер и называется Щедрым. После ужина надо обязательно попросить друг у друга извинения за возможную вину, чтобы Новый год встретить в мире и согласии.

Вечер накануне Нового года дает шанс тем парням, которые потерпели неудачу во время сватанья. Именно в этот вечер можно сделать вторую попытку. Правда, для этого нужно застать девушку дома, а это очень тяжело, так как по селу уже ходят девичьи ватаги щедровальников. К тому же девушки в этот вечер гадают, и кто знает, где они собрались поворожить... И что только не делают представители слабой половины, лишь бы узнать, что же готовит им капризная судьба. Попробуйте хотя бы такое: перед сном положите под подушку гребешок, при этом приговаривая: «Суженый мой ряженый, расчеши мне голову!». Тот, кто во сне будет вашим парикмахером, и есть суженый.

В первый день Нового года наиболее распространенным был, и сейчас остается, обряд посевания. Считается, что этот обряд пришел к нам еще из дохристианских времен, ведь наши пращуры встречали Новый год не зимой, а весной, и потому обряд посевания связан с надеждами на добрый урожай. Посевали большей частью дети, причем щедрее всех одаривали тех, кто пришел в дом первым.

Так что, со Старым Новым годом, дорогие читатели! Пусть предновогодний вечер будет у вас щедрым, а утром в ваших домах будут посеяны зерна добра и любви — на целый год и навсегда!

■ Новости

Узаконены водяные скважины без документов

Верховная рада разрешила собственникам земли и землепользователям добывать без специальных разрешений в пределах предоставленных им земельных участков воду при условии, что продуктивность водозаборов подземных вод не превышает 300 кубометров в сутки. За принятие в целом законопроекта №4679 проголосовали 246 депутатов при минимально необходимых 226. Законом предусматривается, что добыча воды может осуществляться для собственных хозяйственно-бытовых потребностей землепользователей, а также нецентрализованного и централизованного (кроме производства фасованной питьевой воды) хозяйственно-питьевого водоснабжения.

Кроме того, Рада отменила норму Кодекса о недрах, согласно которой устанавливается ограничение добычи пресной воды такими субъектами на своих земучастках на уровне 20 метров от общей глубины разработки.

■ Происшествия

Прыжок из окна

Сотрудники правоохранительных органов выясняют: что побудило задержанного выпрыгнуть из кабинета, расположенного на четвертом этаже административного здания Лозовского городского отделения Главного управления МВД Украины в Харьковской области?

По сообщению отдела по связям с общественностью ГУМВД Украины в Харьковской области, 9 января 39-летний житель Лозовой выпрыгнул из кабинета, расположенного на четвертом этаже административного здания Лозовского городского отделения Главного управления МВД Украины в Харьковской области. Пострадавший с многочисленными ушибами был доставлен в Лозовскую центральную больницу.

На место происшествия сразу же прибыли руководство ГУМВД в Харьковской области, сотрудники отдела внутренней безопасности и инспекции по личному составу Главного управления, сотрудники Лозовской прокуратуры. Как стало известно, работники сектора по борьбе с незаконным оборотом наркотиков Лозовского горотдела милиции в ходе отработки территории Лозовского района получили оперативную информацию о том, что двое жителей Лозовой занимались незаконным хранением наркотических веществ. Для проверки этой информации подозреваемый и его сожительница были приглашены в Лозовской горотдел милиции. После прибытия в горотдел пару записали в журнал «Учета посетителей и приглашенных». Мужчина вошел в кабинет, но внезапно по неизвестным причинам выпрыгнул с четвертого этажа здания. Как сообщили в милиции, по внешним признакам мужчина находился в состоянии наркотического опьянения, его образцы крови направлены на экспертизу.

Заместитель начальника ГУ МВД Украины в Харьковской области Андрей Стародубцев прокомментировал случившееся следующим образом:

– Сотрудники милиции пытались помешать мужчине выпрыгнуть из окна. Однако все произошло очень быстро, и человек все же выпрыгнул. В это время на четвертом этаже находились другие гражданские лица, и они засвидетельствовали, что никаких недозволенных методов к мужчине не применялось.

В настоящий момент по данному факту ведется проверка.

Виктория СТЕПКОВА

■ *Традиції*

Різдво з благодійною ялинкою

Новий рік та Різдво — найочікуваніші свята дорослих та дітей. Вони не обходяться без пісень та хороводів навколо прикрашеної ялинки, жартів і веселих ігор зі Снігуронькою, несподіваних подарунків від Діда Мороза.

Практично в кожному населеному пункті Передмістя у ці дні проводяться дитячі ранки, карнавали, масові гуляння. У селищі Коротич, наприклад, подібні святкові заходи стали вже традиційними. Для читачів та відвідувачів Коротичанської бібліотеки ялинку встановлено у вітальні цього закладу. Причому іграшки для неї виготовлені руками місцевих ліцеїстів — активних читачів бібліотеки. Кращі ялинкові прикраси відзначені завідуючою бібліотекою і заступником голови селищної Жіночої ради Світланою Овсієнко.

— Нещодавно в нашій вітальні сформовано тематичний куточок «Народні українські символи», — розповідає Світлана Юріївна. — На моє прохання читачі нашої бібліотеки принесли старовинні раритети, що збереглися в оселях коротичан. Серед цих виробів та ужиткових предметів є унікальні рушники, посуд, вишиванки, макет селянської хати, а також гілочки верби, кикті калини, паляниця короваю тощо. Все це можна сміливо назвати українськими народними символами... Новорічна ялинка ще більше прикрасила нашу вітальню.

А одразу після Різдва в приміщенні актового залу адміністративно-громадського центру селища Коротич відбулася велика благодійна ялинка, ініційована Жіночою радою на чолі з Валентиною Плясуновою та керівництвом місцевої ради з її очільником Анатолієм Прудким. Були запрошені близько 45 дітей з багатодітних, малозабезпечених сімей, сироти, особи з фізичними вадами та їхні батьки й родичі. Їм вручили подарунки і запросили за святковий стіл, де вони ласували смачними домашніми пиріжками та узваром із сухофруктів, приготовленими активісткою громадських організацій Наталією Коваленко. Словом, Новий рік та Різдво у Коротичі зустріли з великим піднесенням і сподіваннями на краще життя.

Василь ЧИГРИН

■ *Спорт*

Недавно в Доме культуры с. Кутузовка состоялось открытое первенство Харьковского района по армрестлингу среди юношей 1989 г. р. и младше.

Этот вид спорта стал очень популярным среди молодежи, и интерес к нему с каждым годом растет. Отметим, что в это время в Америке проходил чемпионат мира по армрестлингу, на который поехала сборная команда Украины, в том числе и харьковские спортсмены. В первенстве Харьковского района приняли участие спортсмены из с. Кутузовка, п. Бабаи, с. Перемога, п. Элитное, а также команды ХУВС им. И. Кожедуба, ХНАГХ, ХГЗВА, ХНПУ им. Г. С. Сковороды, ХНАУ им. В. В. Докучаева, спортивно-оздоровительного клуба «Атлант».

Соревнования проходили по весовым категориям с определением победителей на правой и левой руке. Чемпионами в своих весовых категориях стали:

55 кг — Румянцев Максим (ХНАУ им. В. В. Докучаева),
60 кг — Козицкий Вадим (п. Бабаи),
65 кг — Деняк Дмитрий (ХГЗВА),
70 кг — Алексашин Александр (ХГЗВА),
75 кг — Быков Валентин (ХГЗВА),
80 кг — Кунев Андрей (ХУВС),
85 кг — Семик Артем (ХНПУ им. Г. С. Сковороды),
90 кг — Ивахненко Александр (ХНАГХ).

В командном зачете первое место заняла команда ХГЗВА (тренер О. Галашко), 2-е место — за ХУВС (тренер А. Ткачук), 3-е место выборол ХНАУ им. В. В. Докучаева (тренер А. Дидюков). Чемпионов и призеров соревнований награждали медалями, грамотами, призами председатель Кулиничевского поссовета В. Орлов и председатель районного спортклуба Н. Сергиенко.

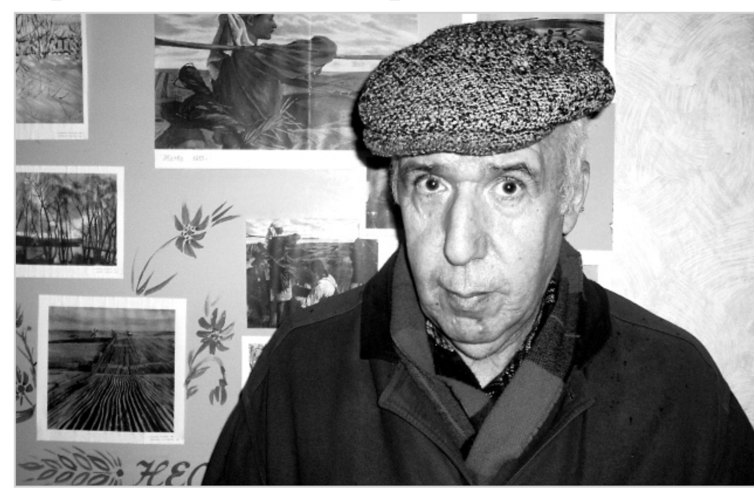
Помощь в организации соревнований и материальную поддержку оказали Н. Мартышко, Н. Сергиенко, О. Бутырская. Впереди у спортсменов новые старты, и наша задача — воспитывать молодое поколение здоровым и физически крепким.

Александр Демиденко, председатель оргкомитета соревнований

ХТО СПАЛИВ «СИМВОЛ БАТЬКІВЩИНИ І ЩАСТЯ»?

■ *На зломі епох*

Про найтрагічніші сторінки життя й творчості знаменитої художниці Зінаїди Серебрякової кореспондент «Трибуни трудящих» веде мову з відомим харківським літературним критиком і мистецтвознавцем Валерієм Берліном.

Літературний критик і мистецтвознавець Валерій Берлін

— Валерію Давидовичу, про Зінаїду Євгеніївну Серебрякову останнім часом дуже багато говорять, а нещодавно в селі Нескучному Харківського району відбулося навіть відкриття меморіальної дошки, присвяченої цій неперсічній особистості. Скажіть, будь-ласка, чому про неї так мало говорилося за радянських часів?

— Це зовсім не дивно, адже Серебрякова уособлювала найвідоміші дворянські родинні династії царської Росії. Після жовтневої революції таких як вона вважали представниками буржуазної ідеології, небажаної для обмеженого інтелекту полум'яних будівників так званого «нового світу». Крім того, практично усі полотна художниці (а їх сотні) абсолютно не вписувалися у формат «соціалістичного реалізму». Серебрякова малювала те, що хвилювало та цікавило її, а не владу. Тому з-під її пензля ніколи не виходили комісари в шкірянках чи більшовицькі лідери. На відміну від Заходу, в післяреволюційній Росії, а потім і в Радянському Союзі полотна Серебрякової не сприймалися широким загалом, окрім поціновувачів справжнього мистецтва. Розмови про Серебрякову тодішня влада якщо й не забороняла, то вважала небажаними.

— В Україні до Нескучного з кожним роком проявляється все більша увага — чим би ви це пояснили?

— На щастя, значимість самої Серебрякової та її творчості оцінюється по заслугам. Пам'ять про талановитого митця не зітреться у свідомості земляків, оскільки все своє життя Зінаїда Євгеніївна вважала родинну садибу в Нескучному «символом батьківщини і щастя». Саме тут були написані практично всі її хрестоматійні полотна: «Купальщиця», «Селяни», «Біління полотна», «Сільські дівчата», «Золота осінь», «Спляча селянка», «Соняхи» та багато інших. У Нескучному також побачило світ найтрагічніше її полотно — «Картковий будиночок», пронизане не лише смутком і безнадійністю, а й глибоким філософським символізмом, невідворотнім пророцтвом...

Рідкісний малюнок фамільної садиби в Нескучному, зроблений самою Серебряковою

— Кілька років Серебрякова жила в Харкові на Конторській, 25. Як вона туди потрапила?

— Одразу після революції 1917 року, озброєні бандити, селяни та групи войовничих анархістів почали захоплювати поміщицькі та дворянські маєтки в селах Курської, Бєлгородської та Харківської губерній. Одними з перших на Харківщині постраждали палаци в Шарівці та Мерчику. Згодом така ж участь дісталася й маєткам Передмістя. Особливо жорстоко революціонери чомусь обійшлися з кількома будинками поміщиків Степанових у Стрілечій, Липцях, Веселому. Їх спочатку пограбували, а потім ще й підпалили. Сяйво від тих пожеж було видно за кілька кілометрів. Про це неодноразово писала в своїх листах чоловіку та родичам Зінаїда Серебрякова.

— А хто й коли знищив садибу Лансере в Нескучному?

— Про це ми також маємо змогу дізнатися з листа Серебрякової чоловікові, датованому жовтнем 1918 року: «...Залишатися у нашому будинку в Нескучному стає все далі страшніше. Сусіди кажуть, що вже спалили будинок Степанових під Липцями. Скоро, мабуть, доберуться й до нас. Минулої ночі чулися під вікнами голоси й гучна лайка якихось невідомих чоловіків, кажуть, що то прибулі анархісти. Сидимо в темряві, дітям дуже страшно... Буду перебиратися до міста...»

— Це була остання крапля, що переповнила чашу терпіння?

— Так, після того, як Серебрякова залишила Нескучне, вже через три дні бандити спалили і її садибу. Сюди вже вона не поверталася. Спалили навіть родову церкву Лансере та всі службові приміщення. Саме так знищувався символ «батьківщини і щастя» Зінаїди Серебрякової.

— А як далі розгорталася доля художниці?

— У Харкові Серебряковій вдалося влаштуватися у знову відкритий археологічний музей при університеті, де вона виготовляла підписи під експонати та робила замальовки олівцем найцінніших із них. Платня була настільки мізерною, що не вистачало навіть на продукти харчування хворій матері та дітям художниці. Часто доводилося голодувати. У 1920 році Серебрякова отримала запрошення на роботу в один із музеїв Петрограда. Та це також не поліпшило матеріального становища сім'ї. Лише замовлення із Парижа на виготовлення художнього панно та організація там персональної виставки допомогло вирватися зі скрути. У 1924 році Серебрякова переїздить до Парижа назавжди, де жила й працювала аж до 1967 року. Там вона й похована на одному із цвинтарів.

Василь ЧИГРИН, фото автора

ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ
Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»
Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники: Харківська районна рада, Харківська районна державна адміністрація
Наш сайт: http://www.tribune.kharkov.ua
Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua
Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел./факс 712-37-10. Тел. 712-00-56.
Головний редактор: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.
Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами тільки на сторінках газети. При використанні матеріалів посилатися на газету обов'язково.
Газета надрукована у друкарні ВАТ «Видавництво «Харків». Московський просп., 247, МСП, Харків, 61037.
Зам. 9- .
Тираж 3595 примірників.